

Reseberättelse

IRCAD wrist arthroscopy – basic course – Strasbourg 2024

Handledarsartroskopi-kursen på IRCAD i Strasbourg hade jag fått rekommenderat av flera kollegor som hade gått kursen tidigare.

Det är en två dagars-kurs som hålls tre gånger per år. Samtidigt som en "basic" grundkurs går, går även en "advanced" fortsättningskurs i samma lokaler. Vi var runt 30 deltagare, de flesta kom från Frankrike och resten var från bland annat Italien, Spanien, Österrike, Norge, Belgien och Tyskland.

Kurserna går på en fredag och lördag. Resan dit är smidig men tar ändå lång tid med byte i Frankfurt och sedan en tre timmars lång bussresa. Alla deltagare stannar på samma hotell som ligger direkt vid kurslokalerna.

En anledning varför jag ville gå Mathoulins kursen var att flera välkända internationella handartroskopister håller föredragen och är med som expert i de praktiska övningar.

Kursupplägget är mycket väl genomtänkt och strukturerat, man märker att de har hållit i kurserna i flera år.

Dag 1:

Kursen började kl 8 och slutade kl 18. Dag 1 var indelad i en teoretisk session och en praktisk session på förmiddagen och samma upplägg fanns för eftermiddagen. Föreläsningar började väl något för basic för mig som redan har artroskoperat en del men övriga föreläsningar var intressanta och gav nya insikter. Det mest givande var så klart den praktiska delen. Deras "operationsalar" är mycket väl utrustade. Två deltagare var tilldelade ett bord med en så kallad expert. Vid mitt bord var Luduvico från Nantes. Under kursen fick man totalt två preparat, lite beroende på vilka ingrepp man skulle genomföra. Vi hade lite otur med ffa vårt första preparat som saknade typ alla möjliga ligamentära strukturer men jag vet att de övriga borden var nöjda. Följande ingrepp skulle tränas:

Diagnostisk artroskopi – ganglionresektion – WAFER

Vår expert var mycket lugn och informativ. Vi hade tre timmar för att träna och kl 18 var man verkligen redo för en liten paus.

Kvällen avslutades på en trevlig restaurang Les Haras med alla kollegor som gav ännu mer möjlighet till utbyte. Mathoulin och hans vänner från Kina och Ryssland bjöd på en liten sångföreställning.

Dag 2:

Denna dag var rent föreläsningmässigt mer intressant och mer diskussioner, ffa allt kring SL-instabilitet. Atzei, Kakar och Morgon, Corella föreläste bland andra.

I den praktiska delen övades det på följande:

TFCC-sutur (perifer) – radiusstylektomi – dorsal ligamentär capsulodes- artroskopiassisterad radiusfrakturer och scaphoideumfrakturer

Nästan alla tyckte att frakturövningen inte var så bra. Det var svårt att applicera på de konstgjorda frakturerna och få såg sig själva använda det i praktiken. Jag tyckte det mest givande

var att öva på Mathoulins dorsala capsulodes som vi också gör på hemkliniken samt den perfidera TFCC-suturen. Vi gjorde även foveala TFCC-skada men detta ingick egentligen inte i grundkursen. Denna dag hade vi "bara" en praktisk session på 3 timmar vilket var absolut tillräckligt.

Mycket givande var också den avslutande spring session som är publicerad på deras hemsida. Ytterligare föreläsningar gav många diskussioner kring de kanske underbehandlade volara SL-skadorna och även hur vi behandlar den helt dissocierade men reponibla SL-skadan. De festa använde sig ändå av 360 (box)- metoden och bara någon enstaka genomför den ännu mer avancerade Corellametoden.

Man får inte längre med hem Mathoulins bok utan man får senare själva e-versionen.

Sammanfattningsvis kan jag varmt rekommendera kursen, både för den som knappt har artroskopierat och för den som har gjort en del skopier. Optimal, tror jag, kursen är för dem som själva redan har gjort flera diagnostiska artroskopier, och som känner sig bekväma med anatomin, kan portalerna och som kanske har gjort eller i alla fall har varit närvarande vid några SL-/TFCC- suturer.

Jag vet inte om jag skulle vilja gå den avancerade kursen då de även lägger en del fokus på artroskopisk PCR och artrodeser där jag är tveksam till den kliniska relevansen för mig och på vår klinik, samtidigt som den avancerade kursen ger ännu mer erfarenhet i SL- och TFCC-suturtekniker.

Det som jag tyckte var intressant var att många av de något yngre experterna använder sig av ultraljud för diagnostisering av tex SL-skador. Jag kommer definitivt testa hur de olika ligamentära skadorna kan se ut med hjälp av ultraljud.

Jag tackar Gabrielssons-Fond för att ha bidragit till att jag har kunnat gå kursen.

Anna Lutter

2024-03-03, Strasbourg